

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvací, 1585

Romam Patres vniuersi conueniunt: veterem plebis erudiendæ morem, & frequentem vsum Confessionis, & Eucharistiae restituunt. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

nis nocturnisq. laboribus letali morbo coruptus, ex hac vita migrauerat, cum alijs mirè cuiusdam sanctimoniae relictis indicijs, tum vero quod qui ante obitum subniger fuisset, ac vultu deformior, in eiusdem demortui facie tantus repete nitor ac venustas apparuit, ut eo spectaculo Codurius consors provinciae animum exsaturare, & praelætitia fletum prohibere non posset. Huius igitur tam felici exitu maiorem in modum gauisus Ignatius, è Casinate Romanam vna cum Ortizio peracta commentatione regrediens; obuim habuit in itinere Fraciscum Stratam Hispanum, præclaræ indolis iuuenem, sibi antea non ignotum: qui cum è cuiusdam principis viri familia, pertæsus aulicæ vite, militandi causa Neapolim peteret, uno Ignatij congressu atq. sermone (quæ hominis erat in dicendo vis) à sæculi stipendijs ad Christi vexilla facili negotio traduci se passus est: ac varijs deinde locis, eiusdem Ignatij missu, & Societati nostræ, & rei Christianæ vniuersæ concionator egregius haud mediocriter profuit. Hoc igitur auctus commilitone Romam Ignatius reuertit: ad quem deinceps aliquot etiam alij rebus gerendis idonei diuino impulso paucis diebus adiuncti sunt.

Roman Patres vniuersi conueniunt: veterem plumbis erudienda morem, & frequentem usum Confessionis & Eucharistie restituunt. CAP. VII.

Væ dum ardens Christi amore diligenter agit Ignatius, interim Patres ceteri, sua quisque prouincia bene gesta, Roman

(vii)

(vti decreuerant) circa medium Quadragesimam cōuenere . Is fuit annus post Christum natum M. D. xxxvii i. Tecto recepti sunt à Quirino Guarzonio ciue Romano , ad villam Minimorum fratrum cœnobio proximam. Ibi in summa omnes egestate precario vicitantes, cōmuni consilio ad rem Christianam pro viribus adiuuandam aggressi, permisso que Antistitum varia Vrbis templa sortiti, concionibus primum ciuitatem ad omne officium atq. virtutem vehementer accendere; deinde etiam veteri Ecclesiæ instituto plebem puerosq. Christiana catechesi (quæ iamdiu obsoleuerat) vicatim erudire institerunt. Ac licet pijs eorum studijs dæmon omni conatu se opponeret; tamen partim exemplo vita, partim assiduitate dicendi hortandique, cum alia multa propediem assecuti sunt, tum vero præcipue, ut sacræ Confessionis & Eucharistiæ frequens vſus (quo nihil est humano generi salutarius) diaboli fraude iampridem extinctus, magno vtiq. Christianæ Reip. coimmodo in principe magistraque orbis terrarum Ecclesia reuiuisceret. ex quo deinde paulatim effectum est, ijsdem scilicet adiutoribus, nō solum vt in Italia, Gallia, Hispania, ceterisq. catholicais Europæ regionibus, verum etiam vt in ipsa India, atq. adeo in vltimis terris, vbi paulo ante ferales dæmonum dapes & nefaria sacra viguerant, iam nunc, ingenti bonorum gaudio, per Pænitentiæ Sacramentum frequenter elutis animi sordibus, diuina passim conuiua celebrentur.

Falso